

Waldemar Wierzb

Aniołyszek z Wildy

Widziołym tu na Wildzie aniołyszka w łeknie.
Jag mi sie ón przypómni, oż mie żgo wew sercu.
Bo takóm miół kalafke jak ta mela w łeknie,
Co żem nie jō z niom stanōł na ślubnym kobiercu.

Widziołym jeji ślypka, kluberek, poliki,
Gnyczuszek taki jag u łabędzicy fifny,
Wielgi bez to żem dustoł wew kłolanach gziki,
Dać kroka ni mogłym — gis mnie lujnął przedziwny,

Jej sznupce blasku ciyngiym i klara zowiści,
Dyrdok jej giyrkóm wzniosłe układa peany,
Świyńci nie sóm jej sercu młodymu dość czyści.

Jej postać kształtno jak gruszy łowoc dóstany.
Marzenie moje nigdy sie ło ni nie ziści,
Choć bez pamińci durch bynde w ni zakochany.

Słowniczek

kalafke «buzię»
mela «dziewczynna»
ślypka «oczka»
kluberek «nosek»
poliki «policzki»
gnyczuszek «szyjka»
fifny «zgrabny»
dustoł wew kłolanach gziki «zrobiło mu się miękko w kolanach»
dać kroka ni mogłym «nie mogłem postąpić kroku»
gis mnie lujnął «spadł na mnie deszcz»
sznupce «buzi»
ciyngiym «nieustannie, zawsze»
klara «słońce»
zowiści «zazdrości»
dyrdok «tu: długa obszerna spódnica»
giyrkóm «nóżkom»
dóstany «dojrzały»
durch «tu: ciągle, bez końca»